

Arrest

**nr. 69 493 van 28 oktober 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 12 juli 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat F. JACOBS *loco* advocaat E. STESENS en van advocaat L. VAN DE VYVER, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 11 oktober 2010 een aanvraag in tot het bekomen van de verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie. Dezelfde dag neemt de gemachtigde van de burgemeester de beslissing tot niet in overwegingname van de aanvraag.

Op 14 februari 2011 legt verzoeker samen met mevrouw F.C.S. een verklaring van wettelijke samenwoning af. Dezelfde dag dient verzoeker opnieuw een aanvraag in tot het bekomen van de verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie.

Op 12 juli 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te

verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 14 juli 2011. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 14/02/2011 door B.J.C. (...) geboren te B. (...), op (...) van Surinaamse nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

☐ *Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:*

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met haar partner, zoals vereist door de wet van 15 december 1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd vóór de aanvraag, of dat zij elkaar ten minste 1 jaar kennen of een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 07.05.2008 zoals gewijzigd door artikel 2 van het K.B. 05.07.2010).

Betrokkene brengt volgende documenten aan ter staving van de relatie:

☐ *Een politieverslag, dd. 14/02/2011: Hierin wordt aangegeven dat betrokkene vanuit Suriname verhuisd is naar de O. (...) te B. (...), waar ook de partner van betrokkene ingeschreven is. De datum van inschrijving is echter 18/02/2011, dit is te recent om als voldoende bewijs te kunnen dienen van de stabiele en duurzame relatie tussen betrokkenen.*

☐ *Een factuur van de apotheek, een postpakket, een registratiedocument, dd. 14/04/2011, een kwitantie en brevet van de rijschool, loonfiches van betrokkene: Hierop is echter enkel de naam van betrokkene terug te vinden en niet van de partner van betrokkene. Hierdoor kunnen deze voorgelegde documenten onmogelijk dienen als afdoende bewijs ter staving van de duurzame en stabiele relatie.*

☐ *Geldoverschrijving(en), dd. 13/04/2011: betrokkene legt een geldoverschrijving aan hem, van een zekere B.M. (...), voor. Dit is echter niet de partner van betrokkene, waardoor er geen bewijs geleverd wordt voor het bestaan van een duurzame en stabiele relatie.*

☐ *Afschrift betaalrekening: er werden een aantal transacties voorgelegd tussen C.F. (...) en M M B. (...), deze afschriften zijn echter geen voldoende bewijs van het bestaan van een duurzame relatie tussen betrokkene en zijn partner, deze geen informatie geven over de relatie tussen betrokkenen en het niet duidelijk is of het hier gaat om betrokkene zelf.*

☐ *Loonfiches van de partner van betrokkene: deze zijn echter geen voldoende bewijs van het bestaan van de duurzame en stabiele relatie tussen betrokkene aangezien er geen vermelding is van betrokkene.*

Bijgevolg is er niet voldaan aan de bovenvermelde criteria en wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd.“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het motiveringsbeginsel.

Hij zet zijn middel als volgt uiteen:

“Dat artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 stelt dat elke individuele bestuurshandeling in feite en in rechte afdoende en uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn:

Dat deze laatste uitdrukkelijke motiveringsplicht op straffe van nietigheid is voorgeschreven:

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar toezicht kan nagaan of de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen:

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid volgende motivering verleent (stuk 1):

(...)

Dat evenwel uit de bijgebrachte stukken duidelijk blijkt dat verzoeker thans reeds meer dan vier jaar een relatie onderhoudt met Mevrouw F. (...) en zelfs sedert maart 2007 met haar samenwoont; (stuk 7—15)

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid de voorgelegde stukken totaal verkeerde! k interpreteert en derhalve foutieve conclusies heeft getrokken;

Dat verzoeker immers navolgende feitelijke gegevens. gestaafd door stukken voorlegde:

- brief gericht aan de heer B. (...) op het adres te Nederland, (...), R.(...), afgestempeld op 6.11.2007 (stuk 8)

- brief gericht aan de Heer B. (...) op het adres te Nederland, (...) R. (...), afgestempeld op 17.12.2009 (stuk 9)

- postpakket gericht aan de Heer B. op het adres te Nederland, (...) R. (...), afgestempeld op 05.12.2007 (stuk 10)

- brief gericht aan de Mevrouw F. (...) op het adres te Nederland, (...) R. (...), afgestempeld op 09.03.2007 (stuk 11)

- Aanvraagformulier diagnostisch centrum Flaaglanden de Heer B. (...), met vermelding van het adres te Nederland, (...) R. (...) en gedateerd op 31.03.2010 (stuk 12)

- Loonfiche maart 2011 Mevrouw F.(...) gericht op het adres te Nederland, (...) R. (...) (stuk 13)

- Facturen apotheek de Heer B. (...) gericht op het adres te Nederland, (...) R. (...) gedateerd 31.03.2010 (stuk 14)

- Stortingen zus de Heer B. (...) op de rekening van Mevrouw F. (...), gericht op het adres te Nederland, (...) R. (...) (stuk 15)

Dat uit betreffende bewijsstukken onomstotelijk blijkt dat verzoeker en Mevrouw F.(...) minstens sedert 6 november 2007, en in feite reeds sedert maart 2007, samenwonen, vooreerst op het adres te Nederland, (...) R. (...) en later te B. (...), O. (...);

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid zich dan ook volkomen ten onrechte baseert op de datum van inschrijving van verzoeker op het adres van Mevrouw F. (...) te B. (...), als zijnde datum van eerste samenwoning;

Dat verzoeker, zich gelet op diens illegale statuut. te Nederland immers niet officieel kon inschrijven; Dat Mevrouw F. (...) daarentegen wel officieel stond ingeschreven op betreffend adres'. (stuk 7)

Dat verzoeker uiteraard niet van iedere dag van zijn verblijf op voormeld adres een document of bewijsstuk kan voorleggen, wat evenmin, gelet op onredelijkheid, van verzoeker kan verwacht worden:

Dat conform de criteria voorzien in artikel 3 van het KB van 7 mei 2008, gewijzigd door het artikel 2 van het KB van 5 juli 2010. evenwel volstaat dat partijen minstens één jaar hebben samengewoond. voorafgaand aan de aanvraag, hetzij in België, hetzij in een ander land:

Dat in betreffende KB's geen sprake is van officiële samenwoning, hetzij vermelding in de registers:

Dat de briefwisseling welke voor verzoeker toekwam op hetzelfde adres als dit van diens vriendin, Mevrouw F. (...), aangeeft dat zij woonachtig waren op hetzelfde adres, minstens dat zij elkaar reeds sedert betreffende data kenden en een relatie onderhielden;

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid, dan ook niet alleen bijkomende criteria schept, door enkel te verwijzen naar de datum van officiële inschrijving, doch tevens een foutieve beoordeling van de voorgelegde stukken maakt;

Dat het immers van belang is dat de voorgebrachte stukken aantonen dat beide partners woonachtig waren op hetzelfde adres, hetgeen door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid compleet wordt genegeerd!

Dat bovendien uit de stortingen welke gebeurden door de zus van verzoeker op de rekening van Mevrouw F. (...) blijkt, dat zij het gezin wenste te ondersteunen;

Dat verzoeker, wederom gelet op diens illegale statuut geen rekeningnummer kon openen, reden waarom de gelden werden overgemaakt op rekeningnummer van diens partner;

Dat in de overschrijving bovendien verwezen wordt naar het gemeenschappelijke adres van verzoeker en diens partner:

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook bij het nemen van diens beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld en derhalve een onredelijke beslissing heeft getroffen;

Dat de bestreden beslissingen dan ook niet of althans onvoldoende met redenen zijn omkleed en niet in alle redelijkheid werd genomen;"

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* dient te worden vastgesteld dat in de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel en het feit dat het verblijf van meer dan drie maanden wordt geweigerd daar verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie nu de aangebrachte bewijzen voor het duurzame en stabiele karakter van de relatie niet afdoende zijn en aldus niet wordt aangetoond dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd of elkaar ten minste één jaar kennen of een gemeenschappelijk kind hebben.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht. Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Verzoeker heeft een aanvraag ingediend tot verblijf van langer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie, met name als partner in een duurzame relatie.

Artikel 40bis, § 2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

(...)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voorzover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon.

(...)

De koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria inzake de stabiele relatie tussen de partners, bedoeld in 2°.

(...)”

Het komt aan de vreemdeling toe, die zich op een verblijfsrecht in functie van een partner, burger van de Unie wenst te beroepen, om met alle middelen van recht het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aan te tonen.

Uit het administratief blijkt dat bij het opmaken van de bijlage 19ter bij de indiening van verzoekers aanvraag werd vastgesteld dat verzoeker zijn geldig paspoort en een verklaring van wettelijke samenwoning voorlegde. Tevens werd hem expliciet gevraagd om binnen de drie maanden, ten laatste op 13 mei 2011 “het bewijs van duurzame relatie, ziekteverzekering die in België dekt” in te dienen.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op verschillende data bijkomende documenten naar voor bracht. Op 28 februari 2011 maakt de gemeente Mol drie kopieën van een postpakket op naam van

verzoeker en een ticket van de apotheek op naam van verzoeker over aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 29 april 2011 wordt een aansluiting bij het ziekenfonds, een bewijs van tewerkstelling als magazijnier, een heftruckbrevet en de kwitantie ervan, overschrijvingen en stortingen van zus M.M. B. (...) op rekening van F.C., een kopie van het paspoort van zijn zus, een storting van mevrouw M.B. aan verzoeker en een salarisstrookje van mevrouw F.C. van februari en maart 2011 overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 2 mei 2011 en 1 juni 2011 worden uitzendarbeidsovereenkomsten en een salarisbrief overgemaakt.

De bestreden beslissing motiveert aangaande de voorgelegde bewijzen dat ze geen afdoende bewijs vormen en geeft telkens aan waarom. Verweerder motiveert in de bestreden beslissing het volgende:

“(…)

□ *Een politieverlag, dd. 14/02/2011: Hierin wordt aangegeven dat betrokkene vanuit Suriname verhuisd is naar de O. (...) te B. (...), waar ook de partner van betrokkene ingeschreven is. De datum van inschrijving is echter 18/02/2011, dit is te recent om als voldoende bewijs te kunnen dienen van de stabiele en duurzame relatie tussen betrokkenen.*

□ *Een factuur van de apotheek, een postpakket, een registratiedocument, dd. 14/04/2011, een kwitantie en brevet van de rijkschool, loonfiches van betrokkene: Hierop is echter enkel de naam van betrokkene terug te vinden en niet van de partner van betrokkene. Hierdoor kunnen deze voorgelegde documenten onmogelijk dienen als afdoende bewijs ter staving van de duurzame en stabiele relatie.*

□ *Geldoverschrijving(en), dd. 13/04/2011: betrokkene legt een geldoverschrijving aan hem, van een zekere B.M. (...), voor. Dit is echter niet de partner van betrokkene, waardoor er geen bewijs geleverd wordt voor het bestaan van een duurzame en stabiele relatie.*

□ *Afschrift betaalrekening: er werden een aantal transacties voorgelegd tussen C.F. (...) en M M B. (...), deze afschriften zijn echter geen voldoende bewijs van het bestaan van een duurzame relatie tussen betrokkene en zijn partner, deze geen informatie geven over de relatie tussen betrokkenen en het niet duidelijk is of het hier gaat om betrokkene zelf.*

□ *Loonfiches van de partner van betrokkene: deze zijn echter geen voldoende bewijs van het bestaan van de duurzame en stabiele relatie tussen betrokkene aangezien er geen vermelding is van betrokkene. (...)*”

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker het niet eens is met deze beoordeling door verweerder. Verzoeker meent dat uit de door hem bijgebrachte stukken wel degelijk blijkt dat hij reeds vier jaar, met name sedert maart 2007 een relatie onderhoudt met mevrouw F.C.

De Raad wenst er vooreerst op te wijzen dat de bewijslast van een duurzame en stabiele relatie volledig bij verzoeker ligt, nu deze een aanvraag voor een verblijf van meer dan drie maanden indient op deze grond. Uit het dossier blijkt dat verweerder zorgvuldig is tewerk gegaan door aan verzoeker bijkomende bewijzen op te vragen en hem hier drie maanden de tijd voor te geven. Verzoeker had aldus voldoende tijd om met alle middelen van recht zijn duurzame relatie met mevrouw C.F. aan te tonen. Verweerder heeft een ruime discretionaire bevoegdheid bij de beoordeling van de door verzoeker bijgebrachte stukken. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder de verschillende stukken heeft onderzocht en oordeelde dat deze niet afdoende zijn ten bewijze van de duurzame en stabiele relatie.

Verzoeker meent dat verweerder de voorgelegde stukken totaal verkeerd interpreteerde en derhalve foutieve conclusies heeft getrokken. Vervolgens overloopt verzoeker de door hem ingediende stukken en geeft bij elk stuk een toelichting hoe verweerder het stuk diende te interpreteren. De Raad benadrukt dat het loutere feit dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing niet kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Tevens legt verzoeker thans nieuwe stukken neer en lijkt hij een nieuwe beoordeling van de door hem neergelegde stukken te vragen door de Raad. Er moet worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624). De stukken 9, 11 en 12 legt verzoeker thans voor het eerst neer samen met zijn inleidend verzoekschrift, zodat verweerder die van deze stukken geen kennis had, niet kan worden verweten hier geen rekening mee te hebben gehouden.

De Raad merkt op dat verzoeker de door hem neergelegde stukken ook voor het eerst toelicht naar aanleiding van zijn inleidend verzoekschrift. Nergens uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker aan verweerder heeft duidelijk gemaakt op welke wijze verweerder de stukken diende te interpreteren of hoe uit de door hem voorgelegde stukken zou kunnen blijken dat hij reeds vier jaar een relatie heeft met zijn partner.

Verzoeker betoogt dat verweerder enkel heeft rekening gehouden met de samenwoning op het Belgisch grondgebied, sinds hij zich daar in februari liet inschrijven. Verzoeker meent dat uit de door hem ingediende stukken evenwel blijkt dat hij reeds sinds 2007 met zijn partner samenwoonde op hun adres in Den Haag in Nederland. Hij benadrukt dat hij gelet op zijn illegale status zich niet officieel kon inschrijven op dit adres, doch dat nergens in de betreffende KB's een officiële samenwoning wordt vereist. Minstens meent verzoeker dat uit de documenten blijkt dat ze elkaar reeds kenden sinds 2007 en een relatie onderhielden.

De Raad stelt vast dat het niet kennelijk onredelijk is van verweerder te motiveren dat de geldoverschrijvingen en stortingen geen bewijs vormen van het bestaan van een duurzame en stabiele relatie, nu geen van de geldoverschrijvingen en stortingen tussen verzoeker en zijn partner plaatsvonden, en verzoekers naam in het geheel niet voorkomt op deze overschrijvingen. Verzoekers uitleg dat zijn zus hem en zijn partner wenste te steunen en dat hij zelf geen rekening kon openen, gelet op zijn illegale verblijfsstatus in Nederland, is een uitleg die verzoeker voor het eerst in zijn verzoekschrift geeft zodat verweerder er geen kennis van kon hebben. Gelet op het feit dat verzoekers naam nergens voorkomt op de overschrijvingen van zijn zus aan zijn partner, zelfs niet in de mededelingen, kan het verweerder niet worden verweten deze interpretatie niet in de stukken te hebben gelezen.

Ook de motivering dat *“Loonfiches van de partner van betrokkene: deze zijn echter geen voldoende bewijs van het bestaan van de duurzame en stabiele relatie tussen betrokkene aangezien er geen vermelding is van betrokkene”*, is op zich niet kennelijk onredelijk. Verzoeker geeft nu aan dat hieruit het voormalig adres van zijn partner blijkt en dat uit de poststukken en het apotheekbewijs enzoverder zou blijken dat hij op hetzelfde adres verbleef. De Raad herhaalt dat het niet kennelijk onredelijk is van verweerder om deze link tussen de stukken niet te onderzoeken, nu verzoeker de stukken geenszins op deze wijze heeft toegelicht en nu uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat tijdens de politiecontrole van 14 februari 2011: *“wordt aangegeven dat betrokkene vanuit Suriname verhuisd is naar de O. (...) te B. (...), waar ook de partner van betrokkene ingeschreven”*. Verzoekers aanvraag bevat aldus een verklaring van verzoeker dat hij vanuit Suriname naar België verhuisde, doch bevat geen verklaring van verzoeker dat hij voordien op hetzelfde adres als zijn partner verbleef in Nederland, of in Nederland reeds een relatie met haar had. Verzoeker toont dan ook niet aan dat verweerder onzorgvuldig te werk is gegaan bij de interpretatie van de neergelegde stukken, nu blijkt dat verzoeker zelf heeft aangegeven vanuit Suriname te zijn verhuisd naar het adres in België.

Tevens stelt de Raad vast dat verweerder nergens in de bestreden beslissing vereist dat het om een ‘officiële samenwoning’ zou gaan, doch dat verweerder louter is nagegaan of de periode die verzoeker en zijn partner in België wonen, afdoende is om een duurzame en stabiele relatie aan te tonen.

Verzoeker slaagt er dan ook niet in om aan te tonen dat verweerder niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en deze onjuist zou hebben beoordeeld en alzo tot een onredelijke conclusie zou zijn gekomen. Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker zelf onzorgvuldig is geweest door de door hem ingediende stukken niet toe lichten. Bovendien verklaarde verzoeker in februari 2011 van Suriname naar België te zijn verhuisd. Dit motief in de beslissing wordt door verzoeker niet betwist. Verzoeker toont dan ook niet aan dat de interpretatie van de stukken door verweerder op kennelijk onredelijke wijze is gebeurd, zodat een schending van de materiële motiveringsplicht of het redelijkheidsbeginsel niet wordt aangetoond.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN